

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Homines de schola primi Lutheranismum in Gallia seminarunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Joannes Calvinus, ille miserandi in Gallia Schif-
matis præcipua fax atq; auctor, fuerit, ostendā: qui
dam alij passim veram Jesu Christi Ecclesiam quæ-
runt, illum à se in ventram, & è ruderibus quasi eru-
ram, & super montem illo, omnibus conspicuo lo-
co, expositam ac restauratam esse iactat. Et quem-
admodum Bohemi Hussium, Germani Lutherum,
Helvetij Zuingliū, Angli Buceriū, Scoti Cnoxiiū,
Dani Bugenhagium, Livoni Pellionem, Transyl-
vanij Blandratam, restaurati apud se Evange-
lij auctores faciunt; sic Galli Calvinum eundem se
honorem ac gloriam debere profitentur.

JOANNIS CALVINI NATALIS
& iudicium ex themate ejus Genethliaco
sumptum.

CAPUT VIII.

ARGUMENTUM.

- I. Homines de schola primi Lutheranismum in Gallia seminarunt.
- II. In varias sectas & factiones misere distrahuntur.
- III. Joannes Calvinus, Gallus & Lutherus.
- IV. Ejus natiuitas & horoscopus.
- V. Genethliacorum coniectura seu prædictiones.
- VI. Calvinum supremi Pontificatus dignitas in Natiuitate promissa.

Tertullianus, postquam hæreticos veris co-
loribus depinxit, & in veterum illorum pi-
ctura novitiorum mores ad vivum expressit, recte
ac bene inquit, Philosophos, eorum qui Ecclesie
pacem ac concordiam primi turbant, Patriar-
chas veluti atque antesignanos fuisse: Idem nos
de sæculo nostro perverso dicere possumus: nem-
pe primos hæreses parentes atque auctores fuisse
homines de schola, Gramaticos magis, Philoso-
phie aut Mathematicarū scientiarū quam Theo-
logie peritos. Libros illi legebant, linguas in-
telligebant, sed non sapientiam. Aristotelis calle-
bant subtilitates, at à Divo paulo, tradita myste-
ria non capiebant. Recte quidam Philosophiam,
Humanam, Theologiā, divinam sapientiam ap-
pellavit. Hanc si intelligendā, ut fidem ei habeas.
Quot dum alios perdunt, se ipsos quoque perdid-
erunt. Videre id est in multis Philosophis, qui velut
Pelion Offa, & utrumque Olympo imponentes,
scilicet conscendere, in sacrarium Dei irumpere

& incomprehensibilia Dei mysteria, ac divinorū
operum causas ac rationes perferunt auri sunt,
Miseri! qui instar Dædali cereis penis ad solem e-
volare non dubitant, quibus lique factis in mare
decidentes, misere submergantur & pereant. Sic
Thales astra eorumque motus è terra fixis in cœ-
lum oculis contemplatus, in foveam pedibus sub-
iecit, nec tamen à se visam, præcipitavit. Sic Em-
pedocles, dum Ætæzi incendij causas propius ex-
plorat, eiusdem flammis absumptus est. Et Aristot-
eles quod Euripi sive marini fluxus ac refluxus
causas indagare non posset, & perijisse in eo fertur.
Quid de Tertulliano, Origine, & alijs dicam? qui
quum iam in ipso fere salutis portu extra omne tē-
pestatis periculum versari viderentur, quia tamen
opinionibus suis nimium velificati sunt, atque er-
rorum fluctibus sese exposerunt, triste sane nau-
fragium eos fecisse, & ad perpetuam suā infamiā,
sectis nomina dedisse videmus. Hinc olim Orig-
enista, Valentiniani, Montanista, Marcionista, Her-
mogenianii, & nostro tempore Melanchthoniani,
& alij eiusdē farinae supra indicavimus qui & quā
multi Grammaticuli ac magistrelli sive Philosophas-
tri, sub primis Lutheranismi incunabulis in Gal-
liam irrepererint, ac modo in propatulo se ostende-
runt, modo hinc inde rursus in latebras sese abdi-
derunt, qui tamen omnes omni conatu nullū cer-
tum ac firmum invisibilis suæ Ecclesie fundamē-
tum ponere diu potuerunt; instabilitatum &
fluctuanti arenæ inædificantes, ac velut contris &
incerta opinionum vada explorantes, & veluti in
tenebris palpantes.

II. Suas quisque opiniones, seu cerebri commē-
ta sequebatur, aliorum vero dogmata fastidiebat.
Unus Lutheri, alius Zuinglij partibus ad stipula-
tur; hic Melanchthonis, ille Oecolampadij, alius
Buceri probabat opiniones. Ut paucis dicam, novi-
tia illa fides vagabunda, sine capite, sine pedibus,
sine ullo certo fundamēto fluctuabat atque erra-
bat. Erratici huius agminis in Aquitania nostra an-
tecursores veluti fuerunt Faber & Rufus, qui primi
Ecclesiam assilierunt; sequente eos longo Gram-
maticorū ac magistrellorum agmine, ut paulo ante
dixi. Ex omnibus tamen nemo tantæ erat audaciæ,
qui, ut Lutherus in Germania, ipsa Ecclesie funda-
mēta audere cōvellere, quū separationē illam ab
Ecclesia, & novæ Fidei fabricationem, plenam evi-
dentissimi periculi esse omnes iudicarent: Satis
putantes, intra veritate cariosam Ecclesie do-
mum, vel parietinas potius se continere,
quam